

Mitt namn är således Per Lundgren. Sedan 13-årsåldern (1963) har jag förstått att jag har en särskild talang: att kunna genomskåda illusioner och lösa paradoxer med hjälp av konstitutionell logik, som är läran om logiska system och hur sådana system växelverkar med varandra på ett komplementärt sätt. Sedan 19-årsåldern har jag ägnat mig åt självständig forskning – vilket innebär att min forskning har varit helt oberoende av ekonomiska anslag, sponsring och handledning från universitet eller högskolor – och då mera specifikt kring *4:e generationen av empirism* med tvärvetenskaplig betoning och dito synsätt, samt modern avancerad informationsbehandling.

Jag saknar all formell akademisk kompetens och anknytning till universitets- och högskolevärlden. Jag har brottstycken av avbrutna universitets- och högskolestudier bakom mig. Sedan 26-årsåldern har jag försörjt mig till att börja med som skyddsvakt, och under en period via många sorters enklare inhoppssarbeten, men framför allt som stationärväktare. Jag har fått visst ekonomiskt stöd av två personer vid några tillfällen, och även fått socialbidrag, p.g.a. tillfälligt dålig ekonomi, under två månader. Jag har lyckats genomföra det som jag tidigt i livet hade föresatt mig, d.v.s. min forskning, precis som jag velat. Språk, och då särskilt svenska, tillhör inte mina starka sidor. Därför har jag när det gäller denna texts språkliga utformning och framställning tagit hjälp av min bror, som är avsevärt bättre på den saken än jag. Allt övrigt är mitt eget.

Jag kommer inte att delta i diskussioner eller svara på frågor. Här vill jag passa på att betona att jag inte passar till att leda vare sig diskussioner, seminarier, symposier, konferenser eller liknande sammanhang. Min roll är att finnas som rådgivare (konsult) i bakgrunden, t.ex. i ett förändringssammanhang. Min integritet och ett fortsatt privatliv i lugn och ro betyder oerhört mycket för mig, liksom min fortsatta verksamhet som ostörd forskare, varför jag vill fortsätta att hålla mig i bakgrunden. Jag ber om respekt för den saken. Det är mina texter som skall tala för sig själva, inte jag som person.

För att underlätta förståelsen av begreppet "outsider", här i betydelsen "fri forskare", följer här sju exempel på den saken från de senaste tusen åren:

Abbedissan **Hildegard av Bingen** levde på 1100-talet, och visade på det självständiga tänkandets viktiga princip i bland annat sin brevväxling med en rad regenter samt genom att publicera flera för sin tid utomordentligt självständiga, empiriskt betonade, arbeten. Hildegard av Bingen levde i en tid då universiteten i Europa tog sina första stapplande steg, där det ena universitetet efter det andra så småningom tillkom. Empirism som vetenskapsmodell var då över huvud taget inte påtänkt, utan hela vetenskapstänkandet hade en helt annan prägel med extremt överdriven dogmatism (det som i boken kallas romersk katolska kyrkans vetenskapsmodell).

I slutet av 1400-talet och under första hälften av 1500-talet levde "outsidern" **Nicolaus Copernicus**. Han kallades lite skämtsamt och smått nedvärderande för "amatörmatematikern", men visade sig ha kompetens att lägga grunden för inget mindre än modern högre matematik genom att introducera teorin om sinsemellan oförenliga men kompletterande logiska system genom utbyten av grundläggande axiom (vilket är själva fundamentet i 3:e generationens empirism). I realiteten låg Kopernikus ca trehundra år före matematikens dåvarande utvecklingsnivå. Han måste sålunda anses ha varit mycket avancerad.

Strax före Kopernikus trädde **Leonardo da Vinci** fram i rampljuset, inte bara vetenskapligt, som vi vet, då han var ett sant universalgeni. Ytligt betraktad uppfattades da Vinci som i första hand konstnär och uppfinnare utanför vetenskapen. Men da Vinci var mer än så. Han hade distinkt utvecklade tankegångar om hur sanningssökande skall bedrivas som starkt påminner om hur modern högre matematik tänker i vår egen tid när det gäller behandling av avancerad information, något som jag utreder i detalj i bokens huvudtext.

Först i början av 1790-talet började den formella, officiella universitetsmatematiken återupptäcka

och vidareutveckla Kopernikus grundläggande logiskt konstitutionella tankegångar, som inbegriper genomskådandet av illusioner och lösning av paradoxer, samt även hur man löser upp besvärliga moment 22 i ett samhällssammanhang. Därmed bäddades också för återupptäckt av filosofen Zenons grundläggande avancerade tankegångar, som i sin förlängning ledde till Gödels ofullständighetsteorem och de moderna teorier för lösning av paradoxer och genomskådande av illusioner, som utgör grunden för skapandet av denna bok.

År 1797 trädde en alternativmedicinsk läkare vid namn **Edward Jenner** fram i offentligheten i England. Jenner kom sedan att lägga grunden för immunologin inom medicinvetenskapen, genom att han introducerade smittkoppsvaccinet, som i mycket hög grad kom att hjälpa mänskligheten att bemästra det gissel världen över som smittkopps epidemier då var. Jenner var också en "fri forskare".

Den österrikiske franciskanermunken **Gregor Mendel** lade på 1860-talet fram en väsentligt nytänkande avhandling, som var så avancerad att den kom att bilda grund för den moderna genetiken (ärftlighetsläran). Även Mendel var en "outsider".

En annan personlighet som spelar roll i min boks huvudtext är den i Frankrike i senmedeltidens slutfas på 1400-talet framträdande unga bondflickan **Jeanne D'Arc** (Jungfrun av Orleans). Bara 17 år gammal och utan någon som helst formell militär utbildning, blev hon p.g.a. sina personliga kvalifikationer utsedd till överbefälhavare över den franska armén direkt under kungen. Jeanne D'Arc hade under ett omtalat samtal med kungen gjort ett så starkt intryck på denne att han omedelbart gav henne denna höga befattning. I början bemöttes bondflickan Jeanne D'Arc med stor skepsis av de franska höga militärerna. Snart visade hon emellertid att hon behärskade det kungen hade genomskådat, en enastående briljant strategisk talang. Hon hade dessutom stor psykologisk kompetens, som gjorde att hon fick med sig den franska hären på ett sätt som klargjorde för övrigt högre befäl i hennes omgivning betydelsen av hög stridsmoral. Jeanne D'Arc ledde ett antal fältslag som skrivit in sig i militärhistorien. Jeanne D'Arc uppvisade samma särbegåvning och förmåga som flera andra stora militärstrateger som Alexander den Store, Julius Caesar, Djingis Kahn, Saladin och den fyrstjärnige amerikanske generalen George S. Patton visat prov på, och som har sin betydelse i bokens sammanhang.

Slutligen vill jag nämna "outsidern" **Albert Einstein** som jag berättar lite om i trilogins inledning. Det är Einstein som de flesta människor känner till som just en så kallad outsider, även om han efterhand blev etablerad, d.v.s. accepterad, av det vetenskapliga etablissemanget.

Så långt om sju "outsiders", som har inspirerat mig i tanke och handling. Här vill jag även framhålla att det finns mängder med människor som har varit utpräglad särbegåvade och på olika sätt gjort sig gällande senare i livet, även om de samtidigt varit underpresterande under sin skolgång, lite märkligt kan kanske tyckas. Givetvis finns det också andra som varit både särbegåvade och studiebegåvade. Jag tillhör inte den senare sorten.